

[Pilgaard Andersen]

nisteren, hvad der er begrundelsen derfor. Hvis forældrene har tiltro til, at en bisidder vil varetage deres interesser bedst, kan jeg ikke se, at der er nogen begrundelse for, at det skal være en advokat. Jeg vil altså gerne have ministerens svar på, hvad der ligger til grund for, at en bisidder ikke kan varetage forældrenes interesser lige så godt.

Hvad angår § 126, er vi også tilfredse med, at der også kommer en pædagogisk-psykologisk konsulent til at varetage forældrenes interesser. Der er bare lige et »men« efter vores opfattelse. Jeg er ikke særlig tryk ved, at vedkommende skal udpeges af amtsrådet. Jeg havde meget gerne set, at det var forældrenes advokat, der skulle udpege den pædagogisk-psykologiske konsulent, ud fra den betragtning at det ofte vil være sådan, at det er de samme mennesker, der har været med til at starte sagen og tilvejebringe de nødvendige sagsakter om den enkelte familie. Kommunerne henvender sig ofte til amternes social- og sundhedscenter og får derved vejledning og ekspertise fra centeret. Det betyder altså, at det er de samme mennesker, der er med til at træffe de beslutninger, og jeg kan ikke se andet, end at der er en meget stor fare ved, at de skal være med til at vejlede forældrene.

Jeg havde meget gerne set, at forældrene havde haft mulighed for at få en fuldstændig uvildig vurdering af hjemmet og barnet og dets trivsel i hjemmet. Jeg synes, det havde været mere betryggende, om forældrene selv skulle vælge den pædagogisk-psykologiske konsulent. Det havde i hvert fald betydet, at der blev udarbejdet to rapporter, der ligesom kunne stå over for hinanden, så man kunne se, hvem der har truffet de rigtige beslutninger.

Disse spørgsmål vil jeg også gerne have svar på.

Forslagene om, at forældrene skal have besked inden 24 timer, og at udvalget skal indkaldes inden syv dage, er vi fuldt ud tilfredse med.

Det sidste punkt i trettrinsraketten er, at den endelige beslutning skal træffes inden en måned. Jeg vil også her gerne spørge, hvad der er begrundelsen for, at det skal være en hel måned, inden man træffer den endelige beslutning. Jeg kan ikke se andet, end at den udmærket godt kunne klares inden for de 14 dage.

Lovforslaget som helhed er en klar forbedring, men vi vil under udvalgmøderne stille spørgsmål om de ting, jeg har nævnt med hensyn til amtets udpegnings af psykologen og forslaget om, at det skal udskydes en hel måned, hvor det efter vores mening lige så godt kunne være 14 dage.

Birthe Nielsen (SF):

Også vi fra SFs side synes, at lovforslaget, som det foreligger her, er en forbedring af den nugældende lov, men jeg vil dog gøre nogle enkelte kritiske bemærkninger til lovforslaget.

Hvad angår § 65, når barnet er anbragt i pleje, men der er problemer med hensyn til forældremyndighedsspørgsmålet, synes jeg, det er rimeligt, at det sociale udvalg ikke længere skal kunne nægte forældremyndighedens indehaver at hjemtage barnet. Men i disse sager, hvor forældrene er oppe i en spids – og jeg ved med erfaring fra flere socialudvalg, at der har været kidnapning af børn forældrene imellem – ville jeg meget gerne have haft, at socialministeren, netop fordi hun peger på den socialpædagogiske psykolog i andre sammenhænge, havde interesseret sig mere for børnerådgivningsklinikkerne, der ligger i amtsregie, og havde givet forældrene et tilbud om, at de kunne få råd og vejledning igennem disse rådgivningscentre, som vi jo har i forvejen, inden de begynder at slås om barnet. Det kunne bl. a. ske ved en direkte henvendelse med et tilbud til forældrene, og det mangler meget i loven i dag. Vi har i forvejen det organ, som kan gøre det, med det tværfaglige team af pædagoger, psykologer og socialrådgivere, som kunne træde ind og hjælpe familierne i denne situation; det ville være til gavn for barnet.

Jeg ved, at man under en høring, der var her på Christiansborg sidste vinter, netop diskuterede, hvordan man kunne hjælpe børnene i disse konfliktsituationer. Man kan sige, at en jurist eller dommer ikke har en erfaring eller uddannelse, der berettiger dem til at gå ind i disse sager på en måde, der kan hjælpe forældrene; jeg mener ikke, at deres uddannelse i disse situationer er velegnet, så det havde jeg gerne set var kommet ind i lovforslaget.